

Domica. xvi. post trinitatis

cū adoleſcētes pulcherrimi. ccc. hñtes
ccc. peltas. i. clipeos aureos. Luffo/
des q̄ ex cubabat añ foros domo sue. l.
hñtes. i. scuta aurea et tot laceas ere/
as. Multa alia s̄ q̄ delicijs suis asan/
bñt. s̄ q̄ d. p̄ fuer̄ oia ista trāserūt ve/
lut vmbra. Atm̄ oēs deliciae h̄ m̄di n̄
possent mīmo gaudīo celoz compari
Exēplū. Virgo q̄dā erat obsessa a re/
mōio q̄ dabat mīsa ad inſrogata. ad/
quā dixit vir sc̄us. Nūq̄d tu ex ill'es
q̄ de celo s̄ electa? Rñdit. Deu sū d̄ ill'
Cui vir sc̄us. Dic nob̄ q̄tū ē gaudīū
celi? q̄ m̄dit. Quō pōdo tibi diceret: ta/
le ē gaudīū qd̄ nec ocul' vidit: nec au/
rīs audiuit nec cor hoīs ascēdit vel
p̄phēdere p̄t. Cui vir sc̄us. velles ne li/
beriter ibi eē? At ille ingemuit dī. Si
possibile eēt me gr̄as inēire. et si hō eēs
p̄ eo vellē oēs penā m̄di sustinere. Et
si eēt vna colūna crea ap̄fudo inferni
vsq; ad summū celi creata et noua cul'
acutis et gladijs circūfabcata: illā al/
cēdere vellē vsq; ad diē iudicij et rēscē/
dere p̄ mīmo gaudīo celi. Querite ḡ
p̄mū regnū dī. vbi inueniet̄ oia q̄ desi/
deratis. sola p̄gustarō illi' gaudij pl'
valet q̄ totū gaudijz tori' m̄di. Qd̄
gustauerat Aug. qñ dicit. Introdu/
cis me dñe aliqui in affectū multū in/
uilitatū introſus. et nescio in quā dul/
cedinē. q̄ si p̄ficiat̄ in eū nescio qd̄ ali/
ud sit vita eēt̄a si illa nō ē. Bc̄. Si
vna gutta illius gaudij rātū inebri/
at: multo magis totū fluet'. si dei ve/
stigia tantā habent suauitatē. qd̄ h̄z
te' qui ē fons totū gaudij. Un̄ Pet'
cū gustasset vnā guttam illi' gaudij:
optabat sp̄ sic manere dī. Bonuz est
nos hīc dīe: faciāmus hīc tria taber/
nacula. Rogemus etc.

nacula. Rogemus etc.

Domica sedecima. Ser. cxxxviiij.

Bsecro vos

o ne deficiatis in tribulatioibz
Eph. iij. Qm̄ p̄ multas tri/
bulatōes optz nos intrare i regnū ce/
loz: sic dī. Act. xiiij. Jō monemur i s̄
bis p̄positis vt tribulatōes sustinea/
m' libet p̄p̄ in lra. P̄mo qz tribula/
tio ē adiutorij hōi a deo missū: qam
qz iniret bellū cū inimico suo q̄ eēt for/
tior eo: ḡtū h̄iet si ei adiutorij mitte/
ret q̄ inimicū suū possz vincere. Sic
ē de homie qz diu ei hac vita optet eū
h̄ie pugnā cū carne p̄pa tanq; cū ho/
ste. qz caro cōcupiscat adūsus sp̄m et
sp̄s adūsus carnē: sic dī. Gal. v. La/
ro em̄ concupiscit adūsus sp̄m: f. carna/
lia q̄ sunt p̄ salute aie. Un̄ q̄ vult vi/
cere cōcupiscētias carnis gratū dz ei
eē qñ mittit dñs ei aliq̄s tribulatioes
vel infirmitates. M̄torics em̄ cōti/
geret q̄ hō faceret mīta mala: si dñs
p̄ infirmitatē vel tribulatoz nō impe/
diret. Exēplū habem'. Sc̄n. xx. i rege
Abimelech qui Abrae abstulit vro/
rē suā qz pulcra erat. statim flagella/
uit eū dñs vt nō cōfisceret eaz. Et re/
nclatū ē ei i nocte i somnis q̄ p̄p̄ v/
orē Abrae tales sustineret infirmita/
tes. et statim dimisit eā. Un̄ legit̄ i vi/
tas patrū. Cū qdā peteret a sacō Johē
heremita vt oraret p̄ eo vt liberaret̄ a
tristitia sua. i. a sc̄iana. Rñdit. Rem/
tibi necessariā dēscideras a te aufert.
Legit̄ etiā in legeda. b. Thome can/
thyariē. martyris. Cū infirm' qdā
sanitatē ad sepulcz ei' ipetrassz: cogi